

Szentségimádás szentek nyomában

Kezdő ének: Van egy másik világ

Ábrahám annak idején Szodomára, Gomorára Isten irgalmát kiesdhetette volna, ha talált volna öt igaz embert! Gyertek, ne szidjuk a világot, hanem mi magunk legyünk Isten imádkozó, engesztelő gyermekei! Ne másoktól várjuk el, hogy jobbak legyenek és imádják az élő Istent, hanem alázattal ülünk az üres templomaink első padjaiba, közvetlenül az Oltáriszentség elé, és Teremtőnk első parancsát átélmélkedve, legyünk a törvény megtartói, és ne testvéreink ítélő bírói, vagy a világunkat elkántáló sirató asszonyai!

Csengjen a fülünkbe Isten első és legfontosabb parancsa: Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj!

(Böjte Csaba)

„... A Szentírás után éppen a szentek élete a legalkalmasabb arra, hogy Isten megszólítson minket, mivel valódi, hozzánk hasonló emberi életéről van szó, melyek a lelki olvasmány alkalmával megelevenedve a saját istenkapcsolatunkat alakítják. ...

A szentek által Isten kérdést is intéz hozzánk. Nem valamit kérdez, hanem ránk kérdez, élesen, egzisztenciális mélységbe hatolóan.

Végül a szentek által Isten felszólít, nem arra, hogy ennek vagy annak a szentnek az életútját lépésről lépésre lemásoljuk, hanem arra, hogy mi is a keskeny ösvényre lépünk, hogy azon a szűk kapuhoz jussunk, mely az életre nyílik. A szentek útja a Golgotán át Húsvétba jutó szeretet útja, az Istennel való egyesülés útja, az emberek Isten Szívével való szeretésének útja. Nem jelent semmit, hogy egy-egy szent élete lelkesítően szép vagy botrányokkal terhes, nem a rajongás vagy a kritika a döntő, hanem, hogy mit mond nekünk Isten általuk, itt és most.”

(Barsi Balázs)

Ének: Eléd lépek

Szt. Ágoston imája:

Uram, aki felkelted napodat jókra és gonoszakra,
ragyogtasd föl nekünk arcodat!
Világítsd meg előttünk képedet,
világítsd meg bennünk lévő arcodat.

Belénk helyezted arcodat,
képedre és hasonlatosságodra teremtettél.
Képed azonban nem maradhat sötétségben;
küldd el bölcsességed sugarát,
oszlasd szét sötétségünket, hogy felragyogjon bennünk a te képed.

Add, hogy felismerjük magunkban a Te képedet!

Uram, engem bűneim sötétsége borít el.
Add, hogy bölcsességed egy sugara szétozlassa sötétségemet, és megmutassa arcodat!

Ha pedig az én hibámból valamiben torz ez az arc,
állítsd helyre Te, aki azt megformáltad! Ámen.

Ének: A fényem Jézus Te vagy

Lisieux-i Szent Teréz gondolataiból:

Mindig szent akartam lenni, bár fáj, amikor magamat szentekkel hasonlítom össze. Láttam, hogy akkora a különbség közöttünk, amekkora a felhőben álló hegyóriás és a porszemek között... Ám Isten nem támaszthat bennem megvalósíthatatlan vágyakat. Ha kicsi, ha törpe vagyok is, vágyódhatom, vágyódnom kell arra, hogy szent legyek... Égbe kell jutnom, bármi áron is... Keresni fogok tehát egy egyenes és rövid utat. Egy utat, amely oda vezet...

Én szent akarok-e lenni?

Ének: Jézus Te közénk eljöttél

Kalkuttai Teréz anyáról:

Lelkiatyjának írja még művének kezdetén: „Többször hatalmasra nőtt bennem a vonzódás az Oltáriszentséghez. Vágyódtam a Szentáldozásra. Éjszakánként nem tudtam aludni — és órák hosszat csak az Ő eljövetelére vágyódtam.” Teréz anyja mindig az Eucharisziából élt, testében és lelkében egyaránt a szent színekben rejtő Istenség iránti vágyakozás hatotta át. Számára a nővérek megtelepedésének mindenkori alapfeltétele, hogy a rendházban, a kápolnában velük lehessen az Eucharisztikus Krisztus, mert mint gyakran írta és mondta: „nem lehetünk meg Oltáriszentség nélkül”.

Én megvagyok-e Oltáriszentség nélkül?

Ének: Szerelmeddel

Szent Paszkál imája:

„Uram, elemészt Utánad a vágy ! Jézusom, látni akarlak a fehér szent Ostyában mindig, mindennap, ameddig csak élek. Elepedek...! Szívem kiszárad, mint a virág a nyári nap tüzeiben... Uram, betege vagyok Oltáriszentségednek!”

Én vágyom-e igazán az Úrral való találkozásra?

Ének: Benned élek én

Szent Tarzícíusz életéből:

A 257. évben megjelent Valérián császár rendelete a keresztények ellen. Ismét megteltek a börtönök, a keresztényeknek újból a katakombák rejtekében kellett az Eukarisztiát ünnepelniük. A sötét folyosókon, rejtekekben a gyertya világossága nélkülözhetetlen volt. Akolitusok, vagyis gyertyavivő ministránsok szolgáltak az oltár körül, közéjük tartozott Tarziciusz is. Sokan gyűltek össze a földalatti járatokban a kenyértörésre.

Nem feledkeztek meg azonban a börtönben sínylődő testvérekről sem. A szent cselekmény után szolgálatkész segítők vitték a Szent Testet a szenvedőknek. Augusztus 15-én Tarziciuszra került a megtisztelő sor. Veszélyes volt a feladat, de egy gyermekre kevésbé fognak gyanakodni, gondolták a testvérek.

Tarziciusz boldogan vitte keblén a Legszentebbet. Ám egyszerre csak kamasz társaság állította meg; játszótárs kellett volna nekik. A csapatból már csak egy játékos hiányzott. Tarziciusz szabadkozása gyanús lett nekik. Vajon mit rejtegethet a keblén? Csak nem a keresztények titokzatos Kenyerét? Lássuk csak!...

Rángatni kezdték, de Tarziciusz mindennél erősebben szorította mellére a karjait, a Legszentebbet nem adhatja oda meggyalázásra. A fiúk egyre durvábbak lettek. Előbb csak ököllel, később botokkal, majd kövekkel ütötték - hasztalanul, nem engedett. A túlerő végül is győzött, Tarziciusz egyszerre csak élettelenül rogyott a földre. A kíváncsi gyilkosok azonban hiába kutatták át, az Eukarisztia eltűnt. Tarziciusz akolitus élete árán is megvédte a Legszentebbet.

Én megvédem-e a bennem lakó Istent?

Ének: Csak benned bízom Uram

Páduai Szent Antal legendája:

A XIII. században Páduai Szent Antal eucharisztikus csodával térített meg egy makacs eretneket. Az eretneket Bononillonak hívták. Szent Antal megkérdezte tőle, szakítana-e tévhitével, ha öszvére letérdelne az Oltáriszentségben jelen levő Teremtője előtt és imádná Őt. Az eretnek az alábbi feltételekkel mondott igent: az öszvérnek két napig nem ad enni, a harmadik napon pedig a piacra vezeti, ahol az egyik oldalon csábító friss takarmány várna, a másik oldalon pedig Antal állna az Oltáriszentséggel. Antal belegyezett.

Elérkezett a különös esemény napja. A tér megtelt emberekkel. Ahogy Bononillo a kieheltetett állatot hozta, biztos volt benne, hogy az öszvér szimatot kap és a takarmányhoz megy oda. Tévedett. Mikor az öszvért elengedte, az habozás nélkül Antalhoz ment oda, és az imádás jeleként letérdelt a legszentebb Oltáriszentség előtt. Megrendülésében az eretnek is térdre borult az Oltáriszentség előtt, és szakított tévhitével.

Egy öszvér is példa lehet...

Én el tudom-e engedni a földi vágyaimat az Úrért?

Ének: Hús-vér templom

Vianney Szent János szavai:

„A Jóisten megadta nekem a nagy kegyelmet, hogy semmit sem kaptam, amire támaszkodhatnék: sem tehetséget, sem bölcsességet, sem tudást, sem erőt, sem erényt. Ha

megkísért a kétségbeesés, egyetlen menedékem van: a tabernákulum elé vetem magam, mint kiskutya a gazdája lábához.”

Én kihez fordulok kétségbeesés idején?

Ének: Bárányom

Szent János Pál pápa apostoli leveléből:

"Papok, akik minden nap elisméltitek a konszekráció szavait, s tanúi és hirdetői vagytok a szeretet keztek között végbemenő nagy csodájának ... minden nap első misétek örömeivel és buzgóságával mutassátok be a szentmisét, és szívesen időzzetek imádságban a tabernákulum előtt.

Diákonusok, ... lektorok, akolitusok, rendkívüli áldoztatók , legyetek tudatában az ajándéknak, mely rátok van bízva a feladattal, amit az Eucharisztia méltó ünneplésére kaptatok.

Külön fordulok hozzátok, leendő papok: a szemináriumi életben szereztétek meg a tapasztalatot, hogy milyen édes nemcsak minden nap részt venni a szentmisén, hanem beszélgetve hosszasan időzni is az eucharisztikus Jézusnál.

Szerzetesek és szerzetesnők, akik Istennek szenteltségekben arra kaptatok meghívást, hogy huzamosan szemlélődjete, ne feledjétek, hogy Jézus a tabernákulumban vár titeket, hogy megajándékozza szíveteket barátságával, ami életetek egyedüli értelme és teljessége.

Krisztushívők, valamennyien fedezzétek föl az Eucharisztia ajándékát, mint a világban – a különböző foglalkozásokban és a legváltozatosabb helyzetekben – élt mindennapi életetek világosságát és erejét. Elsősorban azért fedezzétek föl, hogy maradéktalanul át tudjátok élni a család szépségét és küldetését.

Végezetül sokat várok tőletek, fiatalok... Hozzátok el az eucharisztikus színek alatt rejtőző Jézussal való találkozásra életkorotok, reményetek, szeretet-képességetek minden lelkesedését."

(Mane nobiscum Domine)

„Fedezzétek föl az Eucharisztia ajándékát,
mint a világban élt mindennapi életetek világosságát és erejét!”

Ének: Téged dicsér az egész föld

A szentek évről évre többen vannak, s a világ végezetéig, az utolsó napig tart, míg mindnyájan felsorakoznak a trón és a Bárány előtt. Te is közéjük tartozol, hiszen Isten gyermeke vagy: meg vagy jelölve a keresztség és a bérmálás eltörölhetetlen jelével, ruhádat fehérre mosta a Bárány vére. A kérdés csak az, meg akarod-e őrizni ezt a hófehér ruhát? Sok-sok gyarlóságunk, hibáink és bűneink ellenére az Isten melletti döntéseink sorozatából, a szüntelen belé kapaszkodásból, az ismételt hozzátérésből épül föl lassan az, amit életszentségnek hívnak, s amely nem más, mint az istenképiség megőrzése. Beszennyeződhet a fehér ruha, de ha akarod, a Bárány vére újból és újból megmossa és ragyogó tisztává teszi. Akarsz-e szent lenni? Lehetnél más egyáltalán? *Most Isten gyermekei vagyunk, de hogy mik leszünk, még nem nyilvánvaló.* Az azonban nyilvánvaló, hogy ha tagadjuk istengyermeki

méltóságunkat, ha lemondunk a szentségről, ha a nyolc boldogsággal ellentétes úton keressük a boldogságot, senkik és semmik sem leszünk. Vagy a mindenszentek fehér ruhás seregéhez tartozol, vagy sehová.

(Barsi Balázs)

Akarsz-e szent lenni? Lehetnél más egyáltalán?

Ének: Életem Tiéd

Aranyszájú Szent János imája:

Uram, ki megáldod a téged áldókat és megszenteled a benned bízókat, üdvözítsd népedet és áldd meg örökségedet, Egyházad teljességét őrizd meg! Szenteld meg azokat, kik házad ékességét szeretik! Te dicsőítsd meg őket isteni erőddel, és ne hagyj el minket, kik benned bízunk! Ajándékozz békességet a te világodnak, Egyházadnak, papjaidnak, hazánknak és minden népednek; mert minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről van, a világosság Atyjától. És téged dicsőítünk, imádunk s neked hálát adunk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön-örökké. Amen.

Ének: Szent, szent a neve